

Pentikost Günü'nün tanıklıkları
(Elçilerin işleri 2:1-4)

Tanrı dünyayı kurtarmak için İsa Mesih'i gönderdi, o bu dünyaya gelip göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyurdu. Ve zulüm edildi, kanını dökerek öldü. Ondandır sonra dirildi ve 40 gün bu dünyadaydı. Ondandır sonra göğe alındı. Ve vaadine göre Kutsal Ruh'u gönderdi. Markos'un odasında toplanmış olanlar Kutsal Ruh'u aldılar. Ve o gün Mesih kilisesinin başlangıcı oluyor. Böylece son çağ açıldı.

Geçmişte İsa gelmeden önce Peygamberler çağında kimse Tanrı'yı görmedi. Sadece sesini işitti. Peygamberler aracılığıyla Tanrı'nın sesini işittiler. Bu yüzden herkes peygamberlerin sözlerini hafife almadılar. Yetkisini kabul ederek itaat ettiler. Sonra Tanrı beden alıp bu dünyaya geldi. Birçok belirtileri gerçekleştirdi ve Tanrı'nın Oğlu'nun yetki ve gücünü gösterdi. Birçok insan O'nu gördü, O'nu işitti. Ama O'nu kabul etmediler (Yuhanna 1:11). Sürekli bir belirti göstermesini istedi. Ama İsa "Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek" (Matta 16:4) diye söyledi. İsa'nın öğrencileri İsa'nın diriliş ve göğe alınışından sonra İsa'nın Kutsal Kitap'taki birçok peygamberlerin anlatmak istediği kişi olduğunu anladılar. O'nun kurtarıcı, Tanrı'nın gönderdiği kişi, Tanrı'nın tahtını miras alacak kişi, Yargı gününde tekrar gelecek kişi olduğunu iyice anladılar.

Böylece her şey hazır olunca Kutsal Ruh geldi. Yuhanna 14:16'da "Ben de Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhu'nu verecek" dedi. Rab öğrencilerin kendisini kabul ederek sevdikleri gibi Kutsal Ruh'u da o şekilde kabul ederek sevmelerini istedi. İsa "benim gidişim sizin yararınızdır" (Yuhanna 16:7) dedi. Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı artık içimizdedir. Bu yüzden "Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz." (Yuhanna 16:22) diye söyledi. Biz acaba gerçekten seviniyor muyuz? Sevinerek Kutsal Ruh'a hizmet ediyor muyuz?

İsa çarmıhta öldü, dirildi, göğe alındı ve orada Kutsal Ruh'u gönderdi. Böylece Yeni antlaşmanın aracısı oldu. 'Kimse mahvolmadan Baba Tanrı'ya gidebilsin' diye İsa bu dünyaya geldi (Yuhanna 14:6). İsa yoldur. Bu yolu kanını dökerek yaptı. Günahkârdık ama İsa kanını dökerek günahımızı üstlendi, bizi akladı. Böylece biz Tanrı'ya yaklaşabiliriz (İbraniler 10:19-20). İsa 'ben gerçeğim' dedi. Gerçeğin bildirisini duyup O'na iman ettiğimizde Kutsal Ruh'la mühürlendik

(Efesliler 1:13). İsa ‘ben yaşamım’ dedi. İsa’nın dirilişı bunu iyice göstermektedir.

Bu bütün şey Kutsal Ruh aracılığıyla oldu. İsa’nın vaadine göre Pentikost gününde Kutsal Ruh geldi. O zaman herkes Kutsal Ruh’la dolup bilinmeyen dillerle konuşmaya başladılar. Aslında onlar bilinmeyen dillerle konuşacağını bilmiyorlardı. Ama Kutsal Ruh aldığı zaman bilinmeyen dillerle konuşmaya başladılar. 1.Korintililer 14:2’de “Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı’yla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırlar söyler” diye söyledi. Yani bilinmeyen dil Tanrı’yla iletişim için verildi.

İsa Tanrı’nın Oğlu olduğu halde kendisini alçaltıp insan olarak geldi. Bunu anlamak zor ama Kutsal Ruh bunu anlayabilmemize yardım eder. O zaman Kutsal Ruh’u kime verdi? Rab öğrencilerine “Yeruşalim’den ayrılmayın!” dedi. Petikost gününde başka insanlara değil sadece Yeruşalim’de Kutsal Ruh’u bekleyenlere verildi. İsa’yı Tanrı olarak kabul edenlere Rab ‘bekle!’ derken bekleyenlere verildi.

İsa zulüm edildi ve öldürüldü. İnsanlar O’nu terk etti. Ama Matta 12:32’de ‘yazılmış olduğu gibi İnsanoğlu’na karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruh’a karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır’ dedi. Kutsal Ruh sadece iman edenlere görünür. Şimdi artık biz İsa’nın işini yapıyoruz. Kutsal Ruh bizimle birlikte, içimizdedir. Kutsal Ruh aramızda olduğu için karakterimiz, durumumuz farklı ama bir topluluk olarak uyum içindeyiz. Kutsal Ruh bizi etkileyerek bizim Rab’be teslim olmamızı sağlar. Dolayısıyla biz kiliseye geldiğimizde alçak gönüllü bir şekilde Rab’be teslim olmalıyız. Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder (1.Petrus 5:5)

Kutsal Ruh’la dolu olalım. Başarılı bir şekilde ruhsal yaşam yaşayalım. Bilinmeyen dillerle dua ederken sevinerek şükredelim. Kutsal Ruh kilisenin büyümesini ister. Rab ödül vermek ister. Ruh’un yönetiminde olalım.

20140608 SHK